

NIEZWALCZONY (17) *part praet pass pf*

W pisowni łącznej (14), w rozłącznej (3).

e jasne, a pochylone; -o- (7) KochPs (6), KochJez, -ó- (1) KochPieś.

sg m N niezwałczony (3). ◇ V niezwałczony (8). ◇ f A niezwałczoną (1). ◇ n G niezwałczon(e)go (2). ◇ pl D niezwałczonym (1). ◇ A subst niezwałczoné (2); -é (1), -(e) (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: niezwałczony od kogo (1).

Sł stp brak, Cn s.v. niezwycięzony, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) i XVIII w.

I. *W funkcji właściwej: Którego nikt nie pokonał; invictus Cn (2) : A ci sie więcej potykáli w fkok z nieprzyacielem [!] [...] á gdy im ciężko było do woyská wstępowali niezwałczonego iáko zá mur/ ktore w łobie mocno łtało. BielSpr 30v; Rzym [...] To miałto świat zwalczywłzy/ y siebie zwalczyło/ By nic niezwałczonego od niego nie było. SzarzRyt D2v.*

II. *W funkcji przymiotnika: Taki, którego się nie da pokonać, nie do zwyciężenia; indomitus, inexpugnabilis, inxsuperabilis, insuperabilis Cn (14) : BielKron 259v; Weźmi mię w śwą obronę/ niezwałczony pánie/ A to zá twardą fkáłę/ y zamek mi łtanie. KochPs 42, 99, 103, 121 [2 r.], 122; Iuż twoie namioty Zá Dżiwną [!] widác/ y twé niezwałczoné roty. KochJez B; KochPieś 46; WSiáday/ á śmiałym łercem Krolu niezwałczony Ná koń pyłzny KmitaPsal A4v, A5v; GrochKal 5.*

W przeciwstawieniu: »zwycięzony ... niezwałczony (1): Licz y Pompeiufá co iest zwycięzony/ Ale dom Rádziwiłow nigdy niezwałczony. SapEpit A3.

Szereg: »mocny a niezwałczony« (1): Tá część ziemie [...] ma w łobie [...] mocne á nie zwalczóne krolełtwá BielKron 263v.

******* *Bez wystarczającego kontekstu (1) : Niezwycięzony. Niezwałczony. Invictus bello. Calag 537a.*

Synonimy: niezwojowany, niezwycięzony.

Cf ZWALCZONY